

عنوان مقاله:

پیش بینی پذیری احساس تنهایی براساس سبک دلبستگی با توجه به نقش میانجی گری ارتباط با خدا

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات اسلام و روانشناسی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فاطمه قابضی - کارشناس ارشد روان شناسی دانشگاه شهید بهشتی

منصوره سادات صادقی - استادیار و عضو هییت علمی دانشگاه شهید بهشتی

لیلا مرادخانی - دانشجوی کارشناسی روان شناسی دانشگاه شهید بهشتی

ریحانه پاسبانی - کارشناس ارشد روان شناسی تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر با هدف پیش‌بینی احساس تنهایی بر اساس سبک دلبستگی، با میانجی‌گری نوع ارتباط با خدا انجام شد. جامعه آماری عبارت بود از جوانان 18 تا 35 ساله شهر تهران؛ به این منظور، 232 نفر، با مراجعه به اماکن عمومی سطح شهر، (نمونه‌گیری در دسترس) انتخاب شدند و به مقیاس‌های دلبستگی هازان و شیور (AAQ)، احساس تنهایی ایرانی (ILQ) و کیفیت رابطه فرد با خدا (بام اول) پاسخ دادند. داده‌ها از طریق تحلیل همبستگی و تحلیل رگرسیون چندگانه تحلیل شدند؛ نتایج نشان داد که اولاً، چه در احساس تنهایی و چه در نوع رابطه با خدا، سبک دلبستگی اضطرابی، یک متغیر پیش بین مهم است ثانیاً، اهمیت این الگوی دلبستگی تا جایی است که حتی رابطه مطلوب و ایمن با خدا (که مبتنی بر امید و محبت است)، نیز نمی‌تواند اثر آن بر احساس تنهایی را تحت تاثیر قرار دهد و حتی با وجود رابطه مطلوب با خدا، همچنان دلبستگی اضطرابی، پیش‌بین مثبت و مهمی برای احساس تنهایی به شمار می‌رود

کلمات کلیدی:

احساس تنهایی، سبک دلبستگی، دلبستگی اضطرابی، ارتباط با خدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856165>

